

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115212573
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2115212573.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: W. W., nar. X.X.XXXX a T. W., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, deti zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom Jána Bottu 4, Trnava, deti rodičov: matka - T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X, S., otec - T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. X, X., t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 22P/42/2015 - 39 zo dňa 17. decembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa r u š í a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd s účinnosťou od 25.5.2015 zvýšil výživné otca na maloletú W. zo sumy 25,38 eura mesačne na sumu výživného vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a príslušného Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR o úprave sumy životného minima, a na maloletého T. zo sumy 25,38 eura mesačne rovnako na sumu výživného vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám matky. Vo zvyšku súd návrh matky na zvýšenie výživného pre maloleté deti zamietol. Súd rozhodol i o zročnom výživnom pre maloleté deti a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3, § 163 ods. 2 Zákona o rodine a § 160 ods. 1 O.s.p., odôvodnil vecne tým, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že návrh matky na zvýšenie výživného je čiastočne dôvodný. Od ostatného určenia výživného rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 10P/4/2010-86 zo dňa 15.7.2010, právoplatným dňa 11.8.2010 došlo na strane maloletých detí k zmene okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Obe maloleté deti od poslednej úpravy výživného v roku 2010 vyrástli, sú staršie o 5 rokov, fyzicky i duševne vyspelejšie, v dôsledku čoho sa úmerne ich veku (11 rokov a 9 rokov) podstatne zvýšili aj náklady spojené s uspokojovaním ich odôvodnených hmotných potrieb (ošatenie, obuv, jedlo, školské potreby a pod.), ako aj ďalších potrieb pre ich výchovu, vývoj a výživu. Na rozdiel od predchádzajúcej úpravy výživného, kedy obe maloleté deti ešte nechodili do školy, v súčasnosti je maloletá W.iačkou 5. ročníka základnej školy a maloletý T. je žiakom 4.ročníka základnej školy. Matka uviedla, že jej mesačné výdavky sú približne po 100 eur na každé dieťa. Uviedla, že na školskú jedáleň a družinu pre obe deti platí mesačne od 70 do 80 eur. Ďalej má náklady na školské potreby, príspevok ZRPŠ, krúžky, tábory pre deti, na ich oblečenie a stravu. Zdravotný stav detí je dobrý, majú iba bežné choroby. Maloletá W. nosí okuliare a potrebovala nové. Matka maloletých detí je zamestnaná, pracovala pre Q. U. X., kde mala v roku 2014 priemerný čistý mesačný príjem 349,44 eur (v čase ostatnej úpravy výživného nebola zamestnaná). V súčasnosti pracuje v spoločnosti U. J. U., s.r.o., kde jej priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od 1/2015 - 10/2015 bol 566,63 eura. Okrem toho matka poberá prídavky na dve deti spolu v sume 47,04 eur a od septembra 2014 poberá náhradné výživné vo výške 25,38 eura mesačne na každé dieťa. Matka žije spolu s deťmi aj so svojím priateľom, ktorý pracuje na polovičný úväzok a jeho

príjem je cca 120 eur mesačne. Platia nájomné 330 eur mesačne, matka má tiež exekúciu, pre spoločný dlh s otcom detí. Na strane otca súd zistil, že je vo výkone trestu odňatia slobody, koniec trestu uplynie 26.9.2017. Vo výkone trestu je pracovne zaradený, za obdobie od 2/2015 do 9/2015 mal priemernú čistú mesačnú mzdu 46,85 eura. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd uzavrel, že na strane maloletých detí sú dôvody pre zvýšenie výživného, a to predovšetkým vzhľadom na dlhšie časové obdobie, ktoré uplynulo od poslednej úpravy výživného, odkedy maloleté deti začali chodiť do školy. Obe deti chodia tiež na krúžky, tábory, majú výdavky na školské pomôcky, stravu v školskej jedálni a výdavky na školskú družinu. Obe deti rastú, vyvíjajú sa, s čím sú spojené výdavky na oblečenie a stravu. U matky súd zistil, že na jej strane došlo tiež k zmene pomerov, keď na rozdiel od času poslednej úpravy výživného, matka už nie je nezamestnaná a nepoberá dávky a príspevky v hmotnej núdzi, ale pracuje a jej priemerný mesačný čistý príjem v roku 2014 bol 349,44 eur a v roku 2015 bol 566,63 eur. Matka iné vyživovacie povinnosti nemá, žije s priateľom, ktorého priemerný mesačný čistý príjem je 120 eur. Má však výdavky na nájomné vo výške 330 eur mesačne. U matky súd prihliadal na skutočnosť, že zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté deti. Otec detí je rovnako ako v čase poslednej úpravy výživného vo výkone trestu odňatia slobody, je pracovne zaradený, jeho priemerná mesačná čistá mzda za 2/2015 - 9/2015 bola 46,85 eura. Preto hoci na strane maloletých detí nastala taká zmena pomerov, ktorá by bola dôvodom pre zvýšenie výživného, na strane otca maloletých detí súd nezistil také majetkové a príjmové pomery, ktoré by umožňovali výživné zvýšiť na sumu požadovanú matkou. Otec má vo výkone trestu obmedzené možnosti, jeho priemerný príjem je 46,85 eura. Doterajšie výživné bolo 25,38 eura na dieťa. Na strane otca nie sú dané pomery umožňujúce zvýšenie výživného, avšak v zmysle ustanovenia § 62 ods. 3 zákona o rodine, je otec bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť ku každému maloletému dieťaťu v minimálnom rozsahu, a to vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa zákona o životnom minime, ktoré je v súčasnosti vo výške 27,13 eura, čo je suma vyššia ako jeho doterajšia vyživovacia povinnosť stanovená posledným rozhodnutím súdu vo výške 25,38 eura na každé dieťa. Preto bolo nevyhnutné zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca pre maloletú W. a pre maloletého T. na túto minimálnu výšku stanovenú zákonom. Aktuálna výška minimálneho výživného je v sume 27,13 eura, avšak v budúcnosti môže dôjsť k zmene výšky tejto sumy na základe príslušného Opatrenia Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR o úprave súm životného minima, čím potom automaticky dôjde aj k zvýšeniu vyživovacej povinnosti otca. Súd mesačnú vyživovaciu povinnosť otca zvýšil odo dňa podania návrhu matky na súd, t. j. od 25.5.2015.

Vo zvyšnej časti (do výšky požadovaného výživného 150 eur na každé dieťa) súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol, pretože nezistil také majetkové alebo príjmové pomery otca, ktoré by umožňovali platenie takéhoto výživného. Rovnako súd nevyhovел návrhu matky na zvýšenie výživného späťne od 1.9.2014, pretože nezistil a matka nepreukázala žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného späťne pred podaním návrhu na súd. Matka za obdobie od 25.5.2015 poberala od úradu práce náhradné výživné vo výške 25,38 eura na každé dieťa. Toto náhradné výživné je pohľadávkou úradu práce. Zvýšením výživného vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 25.5.2015 do 31.12.2015 na maloletú W. v sume 12,65 eura a to za 7 dní mesiaca máj 2015 nedoplatok 0,40 eura (t. j. 27,13 eura - 25,37 eura = 1,75 eura; 1,75 eur : 31 dní x 7 dní = 0,40 eura) a nedoplatok za mesiace jún až december r. 2015 t. j. 7 x 1,75 eur = 12,25 eura, teda spolu nedoplatok 12,65 eura (12,25 eur + 0,40 eur). V rovnakej výške vznikol otcovi nedoplatok za obdobie od 25.5.2015 do 31.12.2015 na výživnom pre maloletého T., t. j. vo výške 12,65 eura. Vzhľadom na výšku nedoplatku uložil súd otcovi zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú W. v sume 12,65 eura do 60 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky a nedoplatok na zročnom výživnom pre maloletého T. v sume 12,65 eura rovnako zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky. V zmysle ustanovenia § 163 ods. 2 O. s. p. súd zároveň rozhodol o zmene rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 10P/4/2010-86, zo dňa 15.7.2010 v časti výšky výživného otca na maloletú W. a maloletého T.. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, pretože súd prejednával vec v konaní, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie matka maloletých detí. V odvolaní namietala, že výživné v sume, na ktorú súd upravil vyživovaciu povinnosť otca je nepostačujúce, nakoľko sa jej zvýšili náklady na deti, s čím sú spojené náklady ako príspevkov na školu, stravné, oblečenie, krúžky. Otec detí jej na deti vôbec neprispieval, aj keď nebol vo výkone trestu. Teraz poberá aspoň od

štátu náhradné výživné, ktoré je však veľmi nízke. Žiada odvolací súd, aby zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú W. na sumu 80 eur mesačne a na maloletého T. na sumu 70 eur mesačne.

K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletých detí a uviedol, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce. Ako odsúdený požiadal o zasielanie finančných prostriedkov pre obe deti v rámci možností. Je zaradený do práce a výšku výživného počas výkonu trestu nemá možnosť ovplyvniť. Po skončení výkonu trestu, t. j. 26.09.2017 je ochotný prispievať na výživné pre deti podľa návrhu matky.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.) oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 202 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie matky maloletých je dôvodné.

Predmetom konania na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 22P/42/2015 bol návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté deti W. a T., ktorým navrhovala, aby súd zmenil rozsudok Okresného súdu pod č. k. 10P/4/2010 - 86 zo dňa 15.7.2010 a otca maloletých detí zaviazal na platenie výživného na maloletú W. a T. na každé z detí po 150 eur mesačne. Súd čiastočne zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na obe deti zo sumy 25,38 eura na 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a príslušného Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR o úprave sumy životného minima s účinnosťou od 25.5.2015 a vo zvyšnej časti návrh zamietol z dôvodu, že na strane otca nezistil také majetkové a zárobkové možnosti, ktoré by umožňovali zvýšiť výživné podľa návrhu matky (v číselnom vyjadrení ide o sumu 27,13 eura na rok 2015).

Podľa § 78 ods. 1 cit. zákona dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Zmenu pomerov v zmysle § 78 ods. 1 zákona o rodine možno definovať ako stav odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri predchádzajúcom rozhodovaní. Zásadne musí ísť o zmenu závažnejšieho charakteru, teda o zmenu podstatnú a trvalú. Ak je pred súdom takáto zmena pomerov preukázaná či na strane oprávnených detí, alebo povinných rodičov, je opodstatnený záver súdu pre zvýšenie výživného resp. zníženie výživného.

Podľa názoru odvolacieho súdu je odvolanie matky maloletých dôvodné a je toho názoru, že súd prvého stupňa nevykonal dostatočné dokazovanie potrebné pre prijatie záverov potrebných pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že na strane maloletých detí W. a T. došlo k podstatnej zmene pomerov ich nástupom na základnú školu. Ide o zmenu podstatnú a trvalú, preto by mala mať za následok zvýšenie výživného, ak to umožňujú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Je všeobecne známe, že s nástupom detí do školy je potrebné vynaložiť zvýšené výdavky súvisiace s návštevou školy, či už na školské pomôcky (učebnice, zošity, pomôcky, telesnú výchovu), na rôzne aktivity organizované školou (výlety, športové podujatia), ale tiež i telesnou vyspelosťou sa zvýšili výdavky na maloleté deti.

Z obsahu spisového materiálu súd zistil, že naposledy bolo o výživnom rozhodované rozsudkom Okresného súdu rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 10P/4/2010-86 zo dňa 15.7.2010, právoplatným dňa 11.8.2010, ktorým boli maloleté deti W. a T. zverené do osobnej starostlivosti matky, matka bola zároveň určená za zákonnú zástupkyňu maloletých detí, otcovi bolo uložené platiť výživné pre maloleté deti od 26.2.2010 do 30.6.2010 vo výške 25,36 eura na každé z maloletých detí a s účinnosťou od 1.7.2010 na každé z maloletých detí 25,38 eura, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Otcovi tiež bolo uložené zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom pre maloleté deti za obdobie od 26.2.2010 do 30.6.2010. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že matka v čase rozhodovania súdu (v roku 2010) bola nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, od 1.2.2010 poberala dávky a príspevky v hmotnej núdzi v sume 210,30 eura mesačne a prídavky na deti v sume 43,98 eura mesačne. Matka žila u svojej matky Y.N., zamestnanej v tom čase v Z. O. a.s. s príjmom 472,88 eura. Otec detí bol v tom čase od 22.2.2010 vo výkone trestu odňatia slobody, nebol pracovne zaradený. Neprispieval na výživu detí žiadnym spôsobom od nástupu na výkon trestu odňatia slobody. Matka iné vyživovacie povinnosti nemala, otec mal ešte vyživovaciu povinnosť k maloletej P. W., nar. X.X.XXXX a k pľnoletému H. W., nar. XX.X.XXXX. Pretože otec detí bol v tom čase bez príjmu,

súd mu určil povinnosť platiť výživné na každé dieťa v minimálnom rozsahu stanovenom zákonom, t. j. vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa.

Zo správy o prešetrovaných pomeroch zo dňa 15.7.2015 vyplýva, že matka žije s deťmi a priateľom Ing. I. X. v 2-izbovom prenajatom byte. Matka pracuje ako operátorka výroby v U. P., matkin priateľ pracuje na polovičný úväzok v Z. T. O.. Maloletá W. od septembra 2015 navštevuje 5. ročník a maloletý T. 4. ročník ZŠ na U. D. v O.. Maloleté deti majú k dispozícii samostatnú izbu.

Matka maloletých detí za obdobie od 1/2015 - 10/2015 mala priemerný čistý mesačný príjem 566,63 eura.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce zo dňa 28.10.2015 vyplýva, že otec maloletých detí bol odsúdený trestným rozkazom OS Bratislava III z 22.09.2014, sp. zn. 2T/103/2014, podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a rozsudkom OS Trnava z 23.10.2014 sp. zn. 30T/52/2014, podľa § 207 ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Do výkonu trestu odňatia slobody nastúpil dňa 26.1.2015. Pracovne bol zaradený na pracovisku s dohľadom ručného šitia obuvi, potom na pracovisku balenia kozmetických výrobkov a aktuálne je pracovne zaradený na pracovisku poľnohospodárskeho charakteru. Je rozvedený s vyživovacou povinnosťou na dve deti. Z prehľadu pracovnej odmeny otca - odsúdeného počas pracovného zaradenia za obdobie od 2/2015 do 9/2015 vyplýva, že priemerná čistá mesačná mzda otca za toto obdobie bola 46,85 eura.

Matka v odvolaní namietala, že výživné v súdom stanovenej výške je nepostačujúce, nakoľko sa jej zvýšili náklady na deti v súvislosti s nástupom do školy.

Súd prvého stupňa nevykonal dostatočné dokazovanie, aby mohol zodpovedne rozhodnúť o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že vo veci bola vypočítaná matka maloletých detí k svojim majetkovým a sociálnym pomeroch, ako aj pomerom maloletých detí. K tomu, aby mohol súd vo veci rozhodnúť spravodlivo, s prihliadnutím ku skutočnému záujmu maloletých detí, je však potrebné doplniť dokazovanie a to najmä posúdením možností a schopností otca maloletých detí. V odôvodnení časti rozsudku súd správne vyhodnotil, že na strane maloletých detí, ktoré začali chodiť do školy, ale tiež i u matky maloletých detí, ktorá pracuje a jej priemerný mesačný čistý príjem v roku 2015 bol 566,63 eura, došlo k podstatnej zmene pomerov. U otca maloletých však konštatoval, že nezistil také majetkové a príjmové pomery, ktoré by umožňovali výživné zvýšiť na sumu požadovanú matkou, pričom vo výkone trestu má obmedzené možnosti, jeho priemerný príjem je 46,85 eura. Uvedené konštatovanie, ktoré vychádza v podstate zo správy z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce (o príjmoch otca maloletého), však nemôže byť postačujúcim podkladom pre rozhodnutie vo veci a preto možno uzavrieť, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v tejto časti nedostatočne odôvodnené a tým nepreskúmateľné. Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce zo dňa 28.10.2015 vyplýva, že otec maloletých detí nastúpil výkon trestu sám dňa 26.1.2015 a koniec trestu má 26.9.2017. Z vykonaného dokazovania následne potom nevyplýva (súd prvého stupňa v tomto smere nevykonal dokazovanie), či otec pred nástupom na výkon trestu dňa 26.1.2015 pracoval, ak áno aký mal príjem, s kým žil v spoločnej domácnosti ako i ďalšie skutočnosti potrebné pre posúdenie jeho majetkových a sociálnych pomerov pred tým ako nastúpil výkon trestu.

Podľa správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce otec maloletých detí bol odsúdený trestným rozkazom OS Bratislava III z 22.09.2014, sp. zn. 2T 103/2014, podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a rozsudkom OS Trnava z 23.10.2014 sp. zn. 30T 52/2014, podľa § 207 ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Pokiaľ bol otec maloletých odsúdený za úmyselný trestný čin, svoju súčasnú situáciu, kedy až do septembra 2017 bude vo výkone trestu odňatia slobody, zavinil sám a nie je možné vychádzať iba z príjmu, ktorý otec vo výkone trestu odňatia slobody dosahuje. Skutočnosť, že otec maloletých sa dopustil úmyselného zločinu, za ktorý si teraz odpykáva trest odňatia slobody je potom nutné, s použitím cit. § 75 ods. 1 zákona o rodine posudzovať ako vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, či zárobku. Následne bolo potom pri posudzovaní výživného potrebné prihliadať na schopnosti, možnosti

a majetkové pomery otca maloletých, ktoré by mohol dosiahnuť na slobode, ak by nebol vo výkone trestu a zároveň posúdiť zmenu pomerov otca maloletých od posledného rozhodnutia o výživnom.

V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky pod č. IV ÚS 1181/07 zo dňa 6.2.2008, ktorý povedal, „Ak sa rodič svojím úmyselným konaním, pre ktoré bol vzatý do väzby a pre ktorý bol následne odsúdený k trestu väzenia, objektívnej možnosti plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletemu dieťaťu (§ 85 a 96 zákona o rodine) nie je možné túto skutočnosť pripočítať na obťaž tohto dieťaťa, ktoré podľa čl. 32 ods. 4 Listiny má základné právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Opačný výklad vedie k absurdným dôsledkom.“

Možno preto dospieť k záveru, že súd prvého stupňa zistené skutočnosti vo veci nesprávne právne posúdil (aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil), nepostupoval v súlade s citovanými ustanoveniami zákona o rodine a všeobecnými zásadami, ktoré je potrebné aplikovať pri rozhodovaní o zvýšení výživného na maloleté deti v zákone o rodine upravených v ustanoveniach § 62, § 63, § 75 a nasledujúcich a nedostatočne zistil skutkový stav, keď nevykonal žiadne dokazovanie smerujúce k posúdeniu možností a schopností otca podieľať sa na zvýšených výdavkoch súvisiacich so starostlivosťou o maloleté deti.

Odvolací súd preto podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní súd prvého stupňa doplní dokazovanie opätovným výsluchom účastníkov, pričom bude zisťovať najmä majetkové a sociálne pomery otca (hoci otec uviedol, že od 15.7.2010 sa jeho majetkové pomery nezmenili). Je potrebné si zadovážiť rozhodnutia, na základe ktorých bol otec maloletých detí odsúdený, trestný rozkaz OS Bratislava III z 22.9.2014, sp. zn. 2T/103/2014 a rozsudok OS Trnava z 23.10.2014 sp. zn. 30T/52/2014. Vykonať dokazovanie tiež v tom smere, pokiaľ bol vo výkone trestu odňatia slobody v čase rozhodnutia Okresného súdu Trnava č. k. 10P/4/2010-86 zo dňa 15.7.2010, do kedy bol vo výkone trestu. Súd bude zisťovať, kde a s kým žil po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. otca maloletých detí vypočuje (zrejme dožiadaným súdom) k jeho sociálnym a majetkovým pomerom, či pracoval a kde, aký mal príjem, resp. z čoho žil a uhrádzal svoje náklady (podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, zo dňa 13.7.2015, T. W., nar. XX.X.XXXX od roku 2005 nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani štátne sociálne dávky na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave), aké vysoké mal výdavky, koľko má vyživovacích povinností (podľa správy z ústavu evidujú v súčasnosti iba dve vyživovacie povinnosti), akú má ukončenú školu, či má nejaké zdravotné obmedzenia (aké), kde všade doposiaľ pracoval. Ak nepracoval, otec uvedie, z akého dôvodu nepracoval, prečo nebol evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný. K tvrdeniam otca súd vykoná relevantné dokazovanie. Otec má povinnosť navrhnúť vykonať dôkazy svedčiace o jeho tvrdeniach, ale súd je v tomto prípade povinný vykonať aj dôkazy, ktoré otec nenavrhne vykonať a sú potrebné pre rozhodnutie súdu, pretože ide o vec, ktorú možno začať aj bez návrhu. V prípade, ak bol otec odsúdený za úmyselný trestný čin posúdiť i okolnosť, či sa týmto otec maloletých detí nedopustil konania, ktorým by sa zbavil možnosti zarábať. Súd pri rozhodovaní zohľadní nielen skutočné zárobkové pomery otca maloletých detí, ale aj jeho objektívne možnosti a schopnosti zarábať si a postarať sa so všetkou zodpovednosťou o svoje maloleté deti, ktoré otec priviedol na svet dobrovoľne a pri vedomí všetkých možných dôsledkov.

Po doplnenom dokazovaní, kedy je tiež potrebné zohľadniť nielen zmenu pomerov na strane otca a matky, ale i zmenu pomerov na strane detí, ktorým sa zvýšili výdavky v súvislosti so školou a vekom, opätovne súd rozhodne o návrhu matky maloletých na zvýšenie výživného, svoje rozhodnutie aj náležite, v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodní s prihliadnutím na všetky zásady uvádzané v zákona o rodine.

Toto uznesenie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.